

opusdei.org

Prelaadi kiri (14. veebruar 2017)

Pastoraalkiri sisaldab selle
aasta jaanuaris toimunud
viimase Üldkongressi
vastuvõetud otsuseid

14.02.2017

Kallid lapsed, kaitsku Jeesus minu
poegi ja tütreid minu heaks!

1. Soovisin väga teile taaskord
kirjutada ja seekord palju pikemalt.
Nende ridadega tahan teiega jagada
viimase Üldkongressi otsuseid, mis
võeti vastu Roomas viimasel

jaanuarikuul. Teen seda, sest nii nagu isa Javier aastal 2010, soovin minagi, et te kõik tunneksite Töö kaalu, hingede kaalu ning vastutust kanda edasi seda väikest perekonda, kuhu me kõik kuulume. Kogu Kirikuga soovime, nagu seda ütleb püha Paulus, lepitada maailma Jumalaga (vrd 2Kor 5:19); see on suur ülesanne, mis käiks meile üle jõu, kui me ei toetuks üleloomulikule armule.

Kasutasin püha Josemaría sõnu oma esimeses kirjas selle väikese kirikuosa Isana – meie missiooniks on lunastada ja pühitseda oma aega, mõista ja jagada teiste tegemisi. Jätkan nüüd seda mõttelõnga: ***See ei ole tõsi, et kõik tänapäeva inimesed – igaüks – on suletud või ükskõiksed selle vastu, mida ristiusk õpetab inimese saatuse ja olemise kohta. Ei ole õige, et praeguse aja inimesed muretsevad ainult maiste asjade pärast ega ole huvitatud taevasse***

vaatamisest. Muidugi ei puudu suletud ideoloogiad ja inimesed, kes neid toetavad. Meie ajastul on suuri soove ja põlastusväärseid hoiakuid, kangelastegusid ja argpükslikkust, meeletet ja kainenemist, on inimesi, kes unistavad uuest, õiglasemast ja inimlikumast maailmast ning teisi, kes võib-olla oma algsete ideaalide kokkuvarisemisest pettununa põgenevad ainult isikliku rahu otsimise isekusse või jäävad vigade rüppe.

Kõigi nende meeste ja naisten, kus nad ka ei oleks, kas ülevatel hetkedel või kriisis ja lüüasaamises, peame viima püha Peetruse piduliku ja selge sõnumi Nelipühijärgsetest päevadest: Jeesus on nurgakivi, Lunastaja, kogu meie elu, sest taeva all ei ole antud inimestele ühtegi teist nime, kelle läbi meid päästetaks (Ap 4:12).[1]

Kõik Peetrusega Jeesuse juurde Maarja kaudu

2. Paavst on Kiriku jaoks Peetrus, kes kuulutab maailmale Kristust, andes teada Evangeeliumi rõõmust.[2]

Üldkongress soovis eelkõige kinnitada meie osadust Rooma Paavstiga, lugedes taaskord palve, mille meile õpetas püha Josemaría: ***omnes cum Petro ad Jesum per Mariam.***[3]

Täname Paavst Franciscust muuhulgas Halastuse Juubeliaasta eest, tema kaastundliku ja kokkuhoidliku eeskuju, apostelliku tegevuse eest kogu maailmas, läheduse eest inimestele, eriti neile, kellel seda kõige enam vaja on.

Täname teda kui Peetruse ametitäitjat ka otsuse eest kuulutada õndsaks isa Álvaro. Kongress väljendas Paavstile tänu ka selle eest, et ta kinnitas minu püha Josemaría, õndsa Álvaro ja isa Javieri

ametijärglaseks ja määras mu Opus Deid prelaadiks juba minu valimise päeval. Ma juba kirjutasin teile, et tundsin end olevat segaduses, aga samal ajal üliõnnelik ühtsuse üle, mille annab meile Püha Vaim, see lõputu armastus. Ma ei soovi elada millekski muuks kui olla hea Isa teist igaühele, osaledes oma inimlikest piirangutest olenemata Jumala armastavas isaksolemises. Mind liigutab ka see, et 1. veebruaril kirjutas Paavst mulle julgustava kirja, usaldades mind Jumalaema kaitse alla.

Ehitada kaljule

3. Mu pojad ja tütred, kuidas vastata nii paljudele armudele? Uuendagem oma soovi kehastada ja levitada Opus Dei vaimsust, nii nagu püha Josemaría on selle meile andnud, tuginedes Kristuses jumaliku lapseksolemise sügavale tajumisele ning soovile otsida Jumalat oma

professionaalses töös ning oma elu tavapärastes olukordades, selleks et olla maailma sool ja valgus (vrd Mt 5:13-14). Kristlik kutsumus on suurepärane! See viib meid müstilisele samastumisele lihakssaanud Sõnaga, mida püha Johannes Paulus II väljendas kord julgete sõnadega, kasutades väljendit Vatikani II Kirikukogult: „Ristimisel saadud armu läbi osaleb inimene Poja igaveses Isast sündimises, seeläbi saab ta Jumala lapsendatud lapseks: pojaks Pojas.”[4]

4. Isa Javier oli Jumala hea poeg, olles püha Josemaríale ustav poeg. See ustavus oli tema elu mõte. Ta oli meie prelaat aastatel 1994 kuni 2016 ning Üldkongress tänas Jumalat isa Javieri elu ja õpetuste eest. Kõlas kõikide Prelatuuri kuuluvate usklike, Püha Risti Preesterliku Ühingu liikmete ning kaastööliste soov rõhutada isa Javieri armastust Kiriku ja selle osa vastu Jumala rahvast,

kelleks on Opus Dei. Isa Javier jättis meile viljaka eeskuju pastoraalsest armastusest, mida ta väljendas ühes Püha Isa ja kõigi Piiskoppide Kolleegiumisse kuuluvate vendadega oma pühendumisega hingedele ning murega haigete ning abivajajate pärast. Seepärast soovin siin tuua teieni, olles kindel, et see rõõmustab teid, Kongressist osavõtjate ja nii paljude teiste üldise arvamuse ja soovi koguda isa Javieri ja tema ennastohverdavat elu ja õpetusi puudutavaid mälestusi ja tunnistusi.

Lisaks rõhutas Kongress seda head, mida teevad Tööle ustavate pühakuks ja õndsaks kuulutamise protsessid paljudes riikides, ning olulisust jätkata neile privaatse pühendumise levitamist. Sel moel aitame paljudel hingedel leida keset maailma jumalikku armastust ning kristliku elu rõõmu, millest on paljude teiste hulgas andnud tunnistust auväärne Isidoro Zorzano

ja Montserrat Grases. Kroonides pühakute voorusi kroonib Issand iseenda ande.[5] Pühakute kaudu kiidame Kolmekordselt-Püha Jumalat ning uuendame oma pühaduse soovi: armastust Jumala vastu ning teiste vastu Temas.

5. Opus Dei keskuste administratsioonid, mis moodustavad *apostolaatide apostolaadi*, on nagu Opus Dei „selgroog”. [6] Kongress soovis taas kord rõhutada nende otsustavat rolli perekondliku õhkkonna kujundamisel Opus Deis ning keskusi külastavate inimeste abistamisel sellest õhkkonnast nähtaval moel osa saamisel. Vastakem sellele annile palvega Issanda poole, et ta õnnistaks seda tegevust paljude kutsumustega ning et see oleks koduste tööde väärtuse ja väärikuse säravaks eeskujuks. Prelatuuri kuuluvad naised vaatavad üle teenused, mida administratsioonid

osutavad, vastavalt tänapäeva vajadustele ja olukorrale, nii et need toetaksid kodusoojust pakkuvat keskkonda, millest õhkub inimlikkust ja perekondlikkust, mis teeb igast Keskusest meie jaoks tõelise Betaania.

6. Lisaks tänas Kongress neid, kes olid isa Javieri jaoks *Custodes*, pühendumuse eest, millega nad teda teenisid. Kongress tunnustas abi, mida Opus Dei kõige vanemad ja haiged liikmed annavad, pakkudes rõõmuküllast ja lihtsat abi oma võimaluste piires, ning nende pidevat innukust, millega nad tõukavad tagant Opus Dei evangeliseerimistööd kogu maailmas. Sellest vaiksest abist moodustab oma osa kindlasti see pidev tähelepanelikkus, mida näitavad üles inimesed, kes nende eest armastavalt hoolt kannavad, tehes seda perekondlikus vaimus, mille oleme pühalt Josemaríalt

kingiks saanud. Minu pojad ja tütreid, nii palju oleneb sellest, kuidas me vanade ja haigete eest hoolt kanname!

Samuti tunnustas Üldkongress neid vendi ja õdesid, kes lähiaastate jooksul on lahkunud oma kodumaalt laia maailma, et alustada Töö apostellikku tegevust uutes riikides ja uutel laiuskraadidel. Kindlasti mäletate, kui tihti isa Javier kordas, et kõikjal maailmas on palju häid inimesi, kes meid ootavad.

Tänapäeva väljakutsed kujunemisseikluses

7. Meie apostellik dunaamilisus, mis on Püha Vaimu vili, saab toitu põhjalikust haridustööst, mida Prelatuur oma ustavatele pakub ja mille missiooniks on: ***muuta kogu maailm suureks kateheesiks.***

[7]Kongress soovis rõhutada mõningaid osi selle õpetustöö sisust

tänapäeva kontekstis. Lubage, et ma mainin siin järgnevalt neist mõningaid, et Prelatuuri igas piirkonnas, igas Keskuses, igas minu poegade-tütarde perekonnas, igas hinges aitaksid armu valgus ja võim meil näha, mida enamat me võiksime teha, ja eelkõige, kuidas me võiksime teha veelgi paremini seda, mida me juba teeme.

8. Esikohal on Jeesus Kristuse isik, keda me tahame tundma õppida, külastada ja armastada. Seada Kristus meie elu keskpunkti tähendab ikka ja enam süvendada meie kontemplatiivset palvet keset igapäevaelu ning aidata teistel sammuda **kontemplatiivsel teekonnal**.^[8] See tähendab uues valguses taasavastada erinevate askeetlike vahendite kristlik ja antropoloogiline tähendus; jõuda inimeseni kogu tema terviklikkuses: intellekt, tahe, süda, suhted teistega; kasvatada sisemist vabadust, mis

paneb meid tegema asju armastuse pärast; aidata inimestel mõelda, nii et iga inimene saaks teada, mida Jumal temalt ootab ning võtta otsused vastu täie isikliku vastutusega; toita usku Jumala armu, selleks et olla valvel voluntarismi ja sentimentalismi suhtes; anda edasi kristlikku eluideaali, ajamata seda segamini perfektsionismiga, ning õpetada inimesi elama, aktsepteerides enda ja teiste puudusi; praktiseerida, ühes selle tagajärgedega, igapäevast, Jumala lapseks olemisele tuginevat ning lootusega täidetud allumist Jumala tahtele.

Sel viisil tugevneb meie kutsumuse missioon ühes täieliku ning rõõmsa eneseandmisega. Me oleme kutsutud initsiatiivikuse ja spontaansusega parandama maailma ning selle kultuuri nii, et rulluksid lahti Jumala plaanid inimkonna jaoks:
cogitationes cordis eius, Tema

südame mõtted, mis on alalhoitud
põlvest põlve (vrd Ps 33:11).

Selles valguses on hea innustada
kõiki elama, pöörates oma südamed
Jumala poole ja seega eemaldudes
materiaalsetest asjadest. Olla vaba
armastamaks: see on meie vaesuse,
kasinuse ja lahtiütlemise vaimu
tähendus, piibellik mõte, mida Paavst
Franciscus oma õpetuses kõrgelt
hindab.

Enamgi veel, meie armastus Kiriku
vastu paneb meid koguma ressursse
apostellike tegevuste arendamiseks
ning kasvatama igaühes suurt
professionaalset innukust: nii neis,
kes on veel tudengid ja omavad
tugevat soovi ühiskonda üles ehitada,
kui ka neis, kes töötavad juba omas
ametis ja peaksid õige intentsiooniga
hellitama endis püha soovi jõuda
ametialaselt kaugele ning jätta
endast maha jälg. Samal ajal
julgustan ma kõiki numeraaridest

mehi ja naisi olema aktiivselt ja armastusega valmis pühendama endid, kui see vajalikuks osutub, niisama suure professionaalsusega õpetus- ning juhtimistegevustele.

9. See lai vaade kutsub meid uuendama laienemise soovi, nagu see oli ka Töö algaegadel, et viia rõõm Evangeeliumist paljude hingedeni. Nii paljudeni, et inimesed tunneksid ***tõmmet Kristuse poole***[9]. Meie Isa ütles meile ikka ja jälle: ***Kui me tahame, et meid oleks rohkem, siis olgem paremad.***[10] Ma tahan, et see mõte tekitaks meis uuenenud pakilise soovi, ühes Jumala armu ja inimeste vaba ja lahke vastusega, otsida üles kõik need kutsumused, mida Jumal soovib - numeraaride, assotsieeritud liikmete, supernumeraaride ja Püha Risti Preesterlikku Ühingusse kuuluvate preestrite kutsumused.

Vabadus ja kutsumus: siin on inimelu kaks põhidimensiooni, mis mõlemad vajavad üksteist. Me oleme vabad armastamaks Jumalat, kes meid kutsub, Jumalat, kes on armastus ning paneb armastuse meisse selleks, et me võiksime armastada Teda ja teisi.[11] See armastus teeb meid täielikult teadlikuks meie missioonist, mis ei ole **juhuslikult ja suvaliselt tehtud apostolaat, vaid harjumuspärast ja kutsumusest kantud apostolaat, mis on kogu meie elu ideaaliks.**[12] See Jumala ja teiste armastamise ideaal viib meid sõpruseni paljudega: me „ei tee apostolaati”, me oleme apostlid! See on „edasi mineva Kiriku“ tee, millest Paavst tihti räägib, tuletades meelde helluse, suuremeelsuse ja isikliku kontakti olulisust.

See „edasi minemise” dünamism, millele Jumal soovib meid ärgitada, [13] pole mitte strateegia, vaid Püha Vaimu reaalne tugevus, loodamatu

Armastus. ***Kristlases, Jumala lapses, moodustavad armastus ja sõprus ühe asja: jumaliku valguse, mis annab sooja.***^[14] Praegune evangeliseerimise olukord tingib, et rohkem kui kunagi varem tuleb tähtsustada isiklikku kontakti inimestega. See suhtlusaspekt on keskmeks apostalaadi tegemisviisis, mille püha Josemaría Evangeeliumi lugudest leidis. ***Võib öelda, mu lapsed, et Opus Dei töö suurimaks viljaks on vili, mille selle liikmed saavad isiklikult eeskuju ja truu sõpruse apostolaadi kaudu.***^[15]

Anda ja saada koolitust

10. Koolitusvahendeid ette valmistades ja jagades oleme rõõmsad, mõeldes viljadele, mida need inimeste hingedes kannavad läbi Jumala armu, mis need seal kasvama paneb (vt 1Kor 3:6). Lisaks üleloomulikele vahenditele peame esmalt pingutama, kasutades selget

keelt ning positiivset ja julgustavat tooni, andmaks edasi lootust täis pilti maailmast, milles me oleme kõik kutsutud elama ning kus leiab aset meie kohtumine Jumalaga. Peaksime innustama aktiivset osalemist ning näitama, millised on Opus Dei vaimsuse praktilised mõjud meie perekonna- ja sotsiaalsele elule, nii et kasvaksime eluühtsuses, et oleks reaalne kristlik kooskõla selles, mida inimesed mõtlevad, kuidas nad palvetavad ja mil viisil elavad (vt Jh 4:24; Rm 12:1; 2Ts 3:6-15).

11. Meie vennalikkuse jaoks ning sõpruse ja usalduse apostolaadi puhul omavad erilist tähtsust teatud voorused: alandlikkus, nagu ka rõõm ja lahkus. Samuti on oluline siiras huvi teiste vastu, mis avaldub nende mõistmises ning erinevate seisukohtade respektierimises ja hindamises. Positiivne toon vestlustes lubab meil enam keskenduda arutluse all olevatele

küsimustele. ***Olla rõõmu ja rahu toojad***,^[16] nagu meie Isa meile õpetas, ning paluda sportlasliku sitkusega andestust, kui rahu asemel oleme külvanud hoopis rahutust. Meie Keskustest, nii nagu ka assotsieeritud liikmete, supernumeraaride ja Püha Risti Preesterlikku Ühendusse kuuluvate preestrite kodadest peaks õhkuma perekondlikku soojust (vrd Ps 133:1; Jh 13:34-35).

Mulle meenub see rahu ja õndsus, mida kiirgas pelgalt isa Álvaro kohalolek. Tema elas selle järgi, mida ta meile õpetas: „See perekonnavaim on meie jaoks nii tähtis, et iga minu poeg ja tütar kannab seda alati endaga kaasas; see on nii tugev, et on koheselt näha meie sees ja ümber, aidates meil luua perekondliku õhkkonda kõikjal, kus me juhtume olema. Sellepärast ei põhine meie perekonda kuulumine ja selles olemine faktil, et me elame ühise

katuse all, vaid vennalikkuse ja Jumala lapseks olemise vaimsusel, mida Jumal soovis oma Tööle selle esimestest hetkedest peale.”[17]

12. Ma palun Issandat, et me võiksime panna erilist rõhku nende õpetusele, kes jagavad vaimulikku juhendamist, olgu nad preestrid või ilmikud, et nad võiksid pühendunult ja oskuslikult teisi aidata. Ühes Jumala armuga peavad nad juhtima inimesi olema avatud Püha Vaimu, kes räägib nende südamate sügavuses, puudutustele (vt Mt 10:20). Meie eeskuju ning ametialaste, perekondlike ja sotsiaalsete kohustuste pühendunud täitmine on hädavajalik, kui tahame aidata inimestel Jumalat järgida. Meie Isa õpetas meile, et head ametialast prestiiži võib vaadata kui ehtsat teenimist, see on ***teie, kui inimese püüdjate söödaks.***[18] Usk valgustab inimeste mõistust ning annab nende elule mõtte; see avab

neile uue dimensiooni, mis juhib nad Kristuse elu juurde.

13. Me peaksime astuma kindlaid samme selleks, et jagada pidevat professionaalset õpetust neile, kes juhivad apostellikke tegevusi.

Eesmärgiks on parandada nende oskust juhtida meeskondi ning üksikisikuid. Nende vastutuseks on tugevdada tegevuste kristlikku identiteeti ja toimumise kvaliteeti, ning teene, mida nad seeläbi ühiskonnale pakuvad, on suur.

Kollegiaalsus on kunst, mis ei sünni niisama, see eeldab oskust kuulata, vahetada vaateid, jagada arvamusi ning tuua igas inimeses välja parim.

Kirikus

14. Selleks et uus evangelisatsioon vilja kannaks, on otsustava tähtsusega osadus katoliiklaste endi vahel. Osa meie ülesandest Jumala suurde perekonda kuuluvate

poegade ja tütardena on kasvatada usklike vastastikust lugupidamist Kirikus ning selles tegutsevates kõikvõimalikes gruppides. ***Peamine apostolaat, mida me kristlastena peame maailmas tegema, ning parim tunnistus, mida me saame oma usust anda, on panustada sellesse, et Kirikus valitseks siiras armastuse õhkkond.***[19] Selleks on vaja igale olukorrale sobival moel tugevdada sidemeid nendega, kes kuuluvad Kiriku teistesse liikumistesse. Kollektiivset alandlikkust praktiseerides tuleb meil ületada võimalikud väärtimõistmised ning palvetada teiste poolt läbiviidavate algatuste eest.

15. Kiriku ja ühiskonna hüvanguks on suure tähtsusega ka see abi, mida pakutakse preestritele ja seminaristidele. Püha Risti Preesterliku Ühingu assotsieerunud ja supernumeraaridest liikmed on

täieliku Opus Dei kutsumuses osalemise kaudu peaosalised kõigile apostellikele tegevustele uue dūnaamilisuse andmises, olles samas täielikult kuulekad oma piiskopile. Samuti on nad esireas oma pastoraalse tegevuse kontekstis, mida nad tavaliselt teostavad täielikult selle diötseesi teenistuses, kuhu nad on määratud ning mida nad peavad aina palavamalt armastama.

Kõik Opus Deisse kuuluvad usklikud on kutsutud palvetama ja suhtlema lähedalt ning austusega oma geograafilise piirkonna preestrite ja piiskoppidega ning tegema nendega oma võimaluste piires koostööd, kuid alati viisil, mis oleks vastavuses professionaalse töö ja perekondlike kohustuste pühitsemisega.

Preestrite suhtes piirdun ma Paavsti pihisakramendi vastuvõtmist puudutavate sõnade meenutamisega: Olgem avatud kõigile, olles Jumala

õrnuse tunnistajad, tähelepanelikud, aidates pihtijatel oma tegude üle järele mõelda, selgesõnalised, kättesaadavad, mõistlikud ja helded. Suure südamega pühitseme andestava Jumala lõpmatu halastuse müsteeriumi.[20]

Peaksime jätkuvalt julgustama Prelatuuri liikmeid, kaasaaitajaid ja noori, et nad pakuksid oma kaastööd täie isikliku vabaduse ning vastutusega katehheesi loengutes, abieluelsete kursustel või sotsiaaltöös kogudustes või mujal, kus nende abi võib vaja minna. Sellised tegevused peaksid olema kooskõlas nende sekulaarse olukorra ning ilmaliku mentaliteediga ning neid tegevusi läbi viies ei tohiks nad mingilgi viisil sõltuda Prelatuuri autoriteedist. Samas sooviksin ma eriliselt mainida pühendunud mehi ja naisi, kes on teinud ning teevad Kirikule ning maailmale nii palju head. ***See, kes ei armasta ega austa***

pühendunuid, ei ole mulle hea laps,^[21] õpetas meile meie Isa. Ma rõõmustan, mõeldes muuhulgas sellele, kui palju pühendunuid lisaks piiskopkonna preestritele on täheldanud oma kutsumuse kasvamist Töö soojuses.

Üldkongress juhtis tähelepanu, et Kiriku paremaks teenimiseks ning hingedele hoolikama tähelepanu jagamiseks on vajalik loomingulise ja paindliku kujutlusvõimega leida parim viis apostolaaditöö innustamiseks ja korraldamiseks. Näiteks, teatud juhtudel võiksid erinevad Opus Dei keskused ühendada oma jõud, et kokku hoida inimenergiat ning võimaldada rõõmu ja armastusega täidetud perekonnaelu. Või siis võivad nad kasutada väiksemaid, sobivalt sisustatud ning paindlikult organiseeritud kortereid, nii et jagada koolitust just seal, kus inimesed on: näiteks linnasüdames,

tööpiirkondades, uutes
elamurajoonides, koolides või
ülikoolides.

Uued väljakutsed apostolaadis

16. Üldkongress kordas 2002. aasta kongressi kutset, mille isa Javier sõnastas järgmiselt: edendada „uut kultuuri, uusi seadusi ning uut moodi, mis on kooskõlas inimese väärikusega, kes on määratud Jumala laste aule Kristuses.”[22] Kõik Prelatuuri liikmed, püha Raafaeli noored ja kaasaaitajad peavad endid tundma selle uue kultuuri, mis peab ületama kaasaegse relativistliku mõttelaadi, esindajatena. See nõuab igaühelt vastavalt tema võimalustele sügavat inimlikku - nii professionaalset kui ka Kiriku õpetuse alast - haritust, eesmärgipärast osavõtmist mõttekodadest, millele neil on juurdepääs, ning avatud mõttelaadi,

mis võimaldab kõigiga dialoogi astuda.

Samuti on vajalik teatav mõjus, mis omandatakse siis, kui võetakse teisi tõsiselt, ning isiklik *keelteand*, mida kasvatatakse sooviga end pidevalt arendada. Sellisel moel aidatakse kaasa empaatia tekkimisele, mis muudab kristliku maailmapildi veenvaks, sest see paneb meid arvestama ka ligimese muredega, ilma nende alla mattumata või monoloogi laskumata. Iga inimese väärkuse austamine tema vigadest hoolimata ning ühiskonna ühise hüve austamine, rahumeelne ning vastutustundlik töö koostöös teiste kodanikega toob esile kristlike väärtuste ilu ja atraktiivsuse ühiskonna erinevates sfäärides.

17. Selleks et mõista sotsiaalse elu teatud sektorite kompleksust, on tarvilik ekspertide abi. Näiteks digitaalse informatsiooni ja

kommunikatsiooni kasutamine;
enese kursis hoidmine haridusalaste
initsiatiividega; institutsionaalne
kommunikatsioon; ülikooli
projektide haldamine; haiglate ja
kliinikute haldamine ja juhtimine;
sotsiaalprojektid; pärandifondide
loomine ning haldamine. Ametialase
kompetentsuse nõue on osa
ilmalikust mõttelaadist ja käib koos
preesterliku hinge soovidega:
täiustada loodut ja kaaslunastada.

Uue kultuuri edendamiseks on tarvis
anda koolitust nendele ekspertidele,
kes suudaksid hea otsustusvõimega
aidata tegelda kristliku
antropoloogia pinnalt eriti keeruliste
küsimustega: sugu, võrdsus, vastuolo
südametunnistusega, usuvabadus,
väljendusvabadus, bioetika,
meediasuhtlus – tuues siinkohal ära
neist vaid mõned. Ülikoolid ja
uurimiskeskused on ideaalsed paigad
nende küsimuste põhjalikumaks
uurimiseks.

Lisaks on vaja ettenägelikult ja julgelt töötada välja iga inimese jaoks kohandatud koolitusplaan, alustades kõige noorematest, et nende mõtted oleksid hästi orienteeritud. Me ei tohiks sulguda pelgalt kaitsepositsiooni, vaid kaasama erinevate vaadete positiivseid aspekte ning pidama teiste inimestega dialoogi, õppides kõigilt ja austades hoolikalt nende vabadust, eriti arvamusküsimustes.

18. Õndsas Paulus VI tuntud sõnad ütlevad meile järgmist: „Kaasaegne inimene kuulab meelsamini neid, kes annavad tunnistusi, kui neid, kes õpetavad,” ning lisaks „ja kui nad kuulavad neid, kes õpetavad, siis sellepärast, et nad annavad tunnistust.”^[23] Tänapäeva kultuuris on vaja inimesi, kes teeksid sõnumi usutavaks. Just seepärast oleks kasulik näidata atraktiivseid tunnistusi kristlikust elust, mis on pühendatud teiste teenimisele. Peale

arvamusliidrite koolitamise on vaja panna liikuma ka algatusi, mis jagaksid informatsiooni Kiriku ning selle rüpes oleva Opus Dei Prelatuuri kohta. Seda võib teha ka sotsiaälvõrgustike kaudu, mis on nii efektiivsed, et võimaldavad ilma viivituseeta jõuda tuhandete inimesteni. Nende algatuste areng sõltub nendega tegelevate inimeste suuremeelsusest ja loovusest.

19. Lisaks isiklikule sõpruse ja usalduse apostolaadile väljendas kongress oma täielikku toetust ka isiklikele ja korporatiivsetele apostolaarsetele tegevustele. Nende viljakus on tõestatud selle tervikliku kujundamise kaudu, mida need annavad: need õpetavad, harivad ja muudavad avatumaks teiste teenimisele. Eesmärgiks on see, et need algatused võimaldaksid tegeleda palju enamate inimestega, aidates neil samm-sammult avastada kristliku usu, mis vabastab hirmust

ja kurbusest, rikkust. Selleks et see usk saaks igapäevaelus reaalsuseks, on tarvis perekondadele, kooliõpilastele, tudengitele jne kohandatud koolitusvahendeid. Selleks on vaja inimesi motiveerida ja neid hästi ette valmistada.

20. Ühiskonna evangeliseerimise ja apostolaadi järjepideva arengu kontekstis on sobiv, et kerkiksid uued koolid või hariduskeskused, kus võiks jagada inimlikku ja kristlikku koolitust nii vanematele kui ka nende lastele juba varasest lapsepõlvest peale. Juhul, kui seadused ei võimalda või raskendavad selliste keskuste määratlemist isikliku või korporatiivse apostolaadi tööna, võivad kõigest hoolimata esineda tingimused, mis võimaldavad saada hingeoidu Prelatuuri preesritelt.

Perekonna tähtsus

21. Oma teises entsüklikas õpetab Paavst: „Perekonnas arendatakse esimesi harjumusi, milleks on armastus ja hool elu vastu. Näiteks asjade õigesti kasutamine, kord ja puhtus, kohaliku ökosüsteemi väärtustamine ning kõigi loodud olendite kaitse. Perekond on tervikliku kasvatuse koht, kus arenevad erinevad isikliku küpsuse aspektid, mis on omavahel lähedaselt seotud.”[24] Küpseks saadakse ajaga ning suunates pilgu usaldavalt tuleviku poole - seetõttu on tähtis soodustada perekondades lootuse vooruse sügava tähenduse mõistmist.

Meil tuleb õppida praktilisi viise, et arendada abieluks ettevalmistust, säilitada abikaasadevahelist armastust ja kristlikku elu perekonnas, õhutada vana-vanemate, vanemate ja laste

sakramentaalsed elu ning eriti regulaarsed pihtimist. Kristus võtab avasüli vastu kõikides vanustes inimesed, mitte keegi pole kasutu ega üleliigne.

Kongress kiitis uurimisrühmade, kes keskenduvad perekonna kasvatusliku, majandusliku ja sotsiaalse rolli uurimisele, tegevust , et ühiskondlik arvamus vaataks suurperede peale soosivalt. Kohane on pöörata rohkem tähelepanu nendele, kes juba puutuvad kokku erinevate apostolaarste vahenditega (lasteaiad, koolid, klubid, ülikoolid, residentsid).

Perekonna rikastamise töö, mida isa Javier nii palju innustas, on endiselt prioriteediks, sest see aitab tulemuslikult tugevdada abikaasade armastust üksteise vastu ning nende avatust elule. Lisaks aitab see loomuliku perekonna reaalsusel suunduda perekonna kui vaimse,

kristliku paiga rõõmu juurde. Paljude algatuste kaudu jõutakse üha rohkemate ja rohkemate noorte perekondadeni ning viiakse ellu laiaulatuslikku koolitustööd. Nii võimaldatakse paljudel inimestel avastada sakramentaalse abielu ilu, mis on võrdpildiks Kristuse ühendusest oma Kirikuga (vt Ef 5:32). Selle sakramendi kaudu sisenevad kodudesse Püha Vaimu rahu ja rõõm. Vanemate vastastikuse armastuses, nagu ka liturgias ja Kiriku osaduses, Jumal „armastab meid, Ta paneb meid nägema ja kogema oma armastust ning kuna "Ta on meid armastanud esimesena," võib armastus vastusena õitsele puhkeda ka meie sees.”[25]

22. Kongress tõi välja ühe apostolaadivaldkonna, mis on viimastel aastatel erilise tähtsuse omandanud: panustada sellesse, et nii paljude katoliikliku traditsiooniga riikidest (Filipiinid, Ladina-

Ameerika, Poola jne) pärit
immigrantide usk ja koolitus
kasvaksid ning kujundada neid ka
inimlikul tasemel. Lisaks oma
isikliku identiteedi arendamisele
muudab see koolitus neid tõeliseks
juuretiseks evangeliseerimise jaoks
(vrd Lk 13:20) neid vastu võtnud
riigis. Üle kogu maailma võivad
mitmed kümned kirikud, mis on
piiskoppide poolt usaldatud
Prelatuuri inkardineeritud
preestritele, seda tööd edukalt üleval
hoida, järgides oma piiskoppide,
kellest nad sõltuvad, pastoraalseid
plaane.

Opus Dei on meie kätes

23. Apostolaaditöö edasiviimine pole
ainult numeraaride ja
assotsieerunud liikmete teha; kohane
on anda palju vastutust ka
supernumeraaridele ning neid
aidata. Nad peavad tundma, et Töö
on nende oma, nagu veel üks laps.

Nii nagu meie Isa ükskord ütles, me
kuivatame koos palju pisaraid,
kasvatame paljude kultuursust;
***külvame palju rahu, väldime
paljusid sõnelusi ja võitlusi ning
paneme inimesed vaatama
üksteise silmisse kristliku
üllusega, vabana vihkamisest.***[26]

On tähtis, et minu
supernumeraaridest lapsed aitaksid
kogu südamega kaasa püha Raafaeli
tööle, mille ***esmane eesmärk*** on
pakkuda ***terviklikku koolitust.***[27]
See, et supernumeraarid panevad
käima ja veavad noorteklubisid ning
teisi haridusega seotud algatusi, on
normaalne ning mõnedes kohtades
isegi harjumuspärane.

Hästi omandatud koolituse
tulemusena, olemata paindumatu või
liialt muretsev ning kui see on
mõistlik ja sobiv, teevad
supernumeraarid Jumalaga koostööd
numeraaride ja assotsieerunud
liikmete kutsumuste sünnil. Nad

palvetavad seda võimalust silmas pidades eriliselt oma laste eest, ühes suurima austusega isikliku vabaduse suhtes ning jättes kõik Jumala kätte.

Püha Gaabrieli töö puhul on mitmetes paikades soovitatav suurendada gruppide eest vastutavate, neid koordineerivate ja regulaarset isiklikku vaimulikku juhendamist jagavate supernumeraaride arvu. Meil tuleb neile rohkem toetuda rekollektsioonide eest hoolitsemisel, innustada neid rohkem apostolaati tegema paigus, kus pole veel Opus Dei keskust, ning hoolitseda selle eest, et supernumeraarid ja assotsieerunud liikmed võtaksid aktiivsemalt osa kindlate apostellike algatuste töörühmadest või meeskondadest. Nende koolituse lihtsustamiseks võiksid nende käsutuses olla sobivad materjalid erinevates keeltes.

Apostolaat noortega

24. Üldkongress rõhutas püha Raafaeli töö, ***meie silmatera***[28] olulisust. Esikohale soovitatakse seada üldised ja konkreetseted vahendid, mis arendaksid apostolaaditööd iga tüüpi noortega ning soodustada Jumala armu abiga rohkelt noori numeraari ja assotsieeritud liikme kutsumusi. Kõik Prelatuuri ja Püha Risti Preestrite Ühingu liikmed mõtlevad, kuidas nad saaksid palve, suretamise ja tegude kaudu jõuda palju rohkemate noorte inimesteni.

Püha Raafaeli töös on üheks selgeks poiste ja tüdrukute koolituse prioriteediks aidata neil olla ***palvehinged***,[29] õpetades neile praktilisel moel, kuidas Jumalaga suhelda ja Teda kuulata. Samuti peaksid nad avastama tõelise sõpruse inimliku ja üleloomuliku väärtuse ning õppimise, lugemise ja

professionaalse kompetentsuse olulisuse Kiriku ja ühiskonna teenimiseks. Nendest voorustest, mille arengut peaks noortes soodustama, mainis Kongress tugevust ja meelekindlust, mõõdukust (nt tehnoloogiliste vahendite kaine ja arukas kasutamine) ja kõike, mis aitab arendada teenimise vaimu. On tähtis aidata noortel oma usku mõista ja selgitada ning teha praktilisi järeldusi selle kohta, mida peaks Issandale järgnemine kaasa tooma perekonnas, sõpraderingis ja ka erinevates sotsiaalsvõrgustikes.

25. Imeline on aidata noortel ja nende vanematel väärtustada ja avastada enda täie südamega Jumalale pühendamise atraktiivsust, nähes samas ka kristliku perekonna loomise kutsumuse kaunidust. Püha Raafaeli keskustes, kus tehakse apostolaaditööd tudengite hulgas, tasub erinevate vahendite abil

käsitleda kihluse ja abielu erinevaid aspekte. Kasulikeks abivahenditeks on siin näiteks supernumeraaride tunnistused, vallalistele mõeldud perekoolitused, loengud, filmid-ekraniseeringud ja valitud kasulik lugemismaterjal. Pakiline vajadus suurema hulga kristlike perekondade tunnistuste järele kutsub meid andma koolitust selle kutsumuse teekonna alguses juba enne kihlumist, tõelise austuse ja sügava usuga kristliku perekonna kui „usu, lootuse ja armastuse kogukonna”[30] evangeliseerimismissiooni.

26. Jätkakem innuga apostellikku tööd tudengite ja vallaliste või äsja abiellunud noorte professionaalidega, kasutades ära koolitust, mida tuhanded neist on saanud nii paljudes apostellikes algatustes, eriti koolides, noorteklubides ja püha Raafaeli keskustes. Selles mõttes on soovitav muuta õpilaste-vilistlaste ühendused

professionaalsemaks, töötades algatusvõimega ja loovalt ning arendades sobivaid viise, mis võimaldaksid jätkata nendega läbikäimist püha Gaabrieli töö kontekstis, julgustades sealjuures paljusid hakkama kaasaaitajateks.

27. Järgides Kiriku pidevat õpetust, püha Josemaría kogemusi ning Paavst Franciscuse sõnu ja eeskujut, peaksime rõhku panema vaimsetele ja kehalistele halastustegudele püha Raafaeli ja püha Gaabrieli koolitusvahendites. Solidaarsusega seotud isiklikud tegevused ja algatused, abivajajate aitamine ja sotsiaalne vastutustundlikkus pole midagi hetkest sõltuvat või marginaalset, vaid need on Evangeeliumi keskmes. Olukordades, kus on suurem sotsiaalne ebavõrdsus, aitab eriliselt Kiriku sotsiaaldoktriini süvendamine, näiteks kursuste või konverentside abil.

28. Apostellikuks tööks olevad ülikoolid peaksid jätkuvalt edendama rahvusvahelise mõjuga teaduslikke uurimistöid ning looma koostööpinna maailma mastaabis prestiižikate intellektuaalidega. See töö aitab arendada teaduslikke paradigmasid ja kontseptuaalseid mudeleid, mis on koherentsed kristliku arusaamaga inimesikust, ühes veendumusega, et ühiskonnal on neid vaateid rahu ja sotsiaalset õigluse edendamiseks tarvis. Selline valmisolek kõiki teenida väljendub muuhulgas loomulikult sõpruses kolleegide ja teiste ülikoolide tudengitega.

Mõningad prioriteedid

29. Lisaks stabiilse apostelliku töö algusele uutes riikides, soovitas Kongress suunata apostellik laienemine mõnede paikade poole, kus juba töötatakse ja millel on suur mõju ühiskonna tulevasele

ülesehitusele, sest seal asuvad rahvusvahelised institutsioonid või intellektuaalsed tõmbekeskused.

Kiriku ja hingede heaks kutsus Kongress meid jätkama püha Josemaría teoste avaldamist ja levitamist ning nendega kaasnevat ajaloolist uurimistööd. Konkreetselt soovitati veelgi enam arendada erinevatest vaatepunktidest (muuhulgas akadeemilisest, teoloogilisest, sotsiaalsest, vaimsest) püha Josemaría sõnumi peamist aspekti, milleks on Jumala laste töö kui pühaduse uksehing ja apostolaaditöö loomulik paik, millel on nii palju tagajärgi Kiriku ja ühiskonna jaoks.

30. Olen peaaegu lõpetamas. Olles lugenud eelnevaid lehekülgi, võite endilt küsida: kui Kongress on jõudnud nii paljude järeldusteni, siis millised on need prioriteedid, mille Jumal meile seab praegusel

ajaloolisel hetkel maailma, Kiriku ja Prelatuuri jaoks? Vastus on selge: eelkõige hoolitseda armunutele omase õrnusega meie ühtsuse eest Jumalaga, lähtudes Kristuse, Isa Halastuse palge mõtisklevast vaatlemisest. Püha Josemaría tegevusplaan jääb alatiseks kehtima: ***Kristust otsida, Kristust leida, Kristust armastada.***^[31] Opus Dei apostellik töö on ja peab olema meie siseelu üleküllus. Need on hetked, mu pojad ja tütrede, mil on aeg aina rohkem ja rohkem süüvida mõtisklusradadele maailma keskel olles.

31. Kirik suunas mõned kümnendid tagasi oma emaliku tähelepanu kahele prioriteedile: perekond ja noored. Ka meie väikese osakesena Kirikust tahame toetada hiljutiste Paavstide püüdlusi, et perekonnad vastaksid iga päev üha suurema ustavusega armastavatele plaanidele, mis Jumal on nende jaoks valmis

seadnud. Samal ajal peaksime aitama ka kõiki noori, et nende unistused armastusest ja teenimisest muutuksid rõõmsaks reaalsuseks. Kongressi järelduste jõuliiniks on perekonnale ja noortele toeks olemine, millest võib teha mitmeid praktilisi järeldusi meie igapäevase apostelliku töö jaoks.

Ühes nende prioriteetidega sooviksin rõhutada, et oma südame suurendamisega on meil kõigil kiire – palume Jumalalt, et Ta annaks meile südame Tema enda mõõdu järgi – et sinna mahuksid kõigi meie aja meeste ja naiste vajadused, valud ja kannatused, eriti kõige nõrgemate omad. Tänapäeva maailmas on vaesusel erinevaid nägusid: haiged ja vanurid, keda koheldakse ükskõiksusega, üksindus, mida tunnevad paljud hüljatud inimesed, põgenikekriis, viletsus, milles elab arvestatav osa inimkonnast ja mis on sageli taevani kostuva ebaõigluse

tagajärjeks. Mitte miski sellest ei tohi jätta meid ükskõikseks. Tean, et kõik minu pojad ja tütred kasutavad „armastuse loovust”[32], et viia Jumala õrnuse palsamit kõigi meie puudust kannatavate vendade ja õdedeni: ***Vaesed, – tavatses üks meie sõber öelda, – on minu parimaks vaimulikuks raamatuks ja minu peamiseks palve põhjuseks. Mul on väärtus neid vaadata ja igapähe neist näen kannatamas Kristust. Ning kuna see teeb haiget, siis mõistan, et armastan neid ja armastan Teda.*** [33]

32. Kongress soovis need järeldused, mis ma teile praegu edasi andsin, otsesõnaliselt Maarja hoole alla seada. Vaid tema emaliku eestkoste läbi oleme võimelised edasi liikuma selle haarava missiooniga, mis meile Kristuse jüngritena usaldatakse. Ta on *Mater pulchrae dilectionis*, Puhtaima Armastuse Ema (vt Srk

24:24), kelle mäletuspäeva tähistame liturgilise pühana Prelatuuri kalendri järgi täna, 14. veebruaril. [34] Sel kuupäeval 1930. aastal näitas Jumal püha Josemaríale naiste kutsumust Opus Deis ja 1943. aastal preestrite kohta Töös. Sel viisil tuleb rohkem esile Opus Dei ühtsus, selle **organiseeritud organiseerimatuse**[35] ühtsus, aga eelkõige ühtsus, mis sünnib Armastusest, kõigi tähelepanelikkusest teiste suhtes, kes on **Jumala ja meie Ema**[36] lapsed.

Täna ma tuletasin teid meelde, kui me laulsime tänuteona hümnid Te Deum pidulikult monstransi asetatud Issanda ees. **Armulaud, osadus, vestlus, usaldus: Sõna, Leib, Armastus.**[37] Mõeldes sellele, et Jeesus, kes praegu on peidus **Leivas ja Sõnas**, peab tulema aegade lõpul, palusin ma Tal tulla meile appi ning usaldas teid kõiki Tema halastusele.

33. Minu pojad ja tütre, kui selles kaunis aga samas ärevas maailmas tunneb keegi end mõnikord üksikuna, siis ta teadku, et Isa palvetab tema eest, on talle tõeliselt pühade osaduse läbi seltsiks, ning kannab teda oma südames. Selles kontekstis meeldib mulle meenutada, mida liturgia laulab Lapsukese templisse toomise pühal, liturgilisel pühal, mida tähistasime selle kuu teisel kuupäeval. Liturgia ütleb, et paistis, nagu kannaks Siimon Jeesust oma kätel. Tegelikult oli see vastupidi: „*Senex Puerum portabat, Puer autem senem regebat.*”[38] Vana mees kandis last, aga laps oli see, kes vanakest juhtis ja toetas. Täpselt nii toetab Jumal meidki, isegi kui vahel oleme võimelised tajuma vaid hingede raskust. Nii toetab Ta meid ***õnnistatud pühade osaduse kaudu.***[39]

Per singulos dies, benedicimus te,
päev-päeva järel me kiidame Sind,

Issand, ühes kogu Kirikuga. „Iga päev,” nagu armastas korrata isa Javier, püha Josemaría ja õndsas Álvaro ustav poeg. Ustav poeg, kes oli kindlameelne igapäevases võitluses lasta end kanda jumalikul Armastusel. Ma tõstan oma hinge Kolmekordselt-Püha Jumala poole, käsikäes Neitsi Maarjaga, kes on emaks ennast lõputult andvale Armastusele. Tee nii, Issand, et me usu kaudu Sinu Armastusse elaksime iga päeva uuendatud armastusega rõõmsas lootuses.

Õnnistan teid kogu oma armastusega.

Teie Isa,

Fernando

Rooma, 14. veebruar 2017. aasta

Püha Maarja, Puhtaima Armastuse
Ema püha

[1] Püha Josemaría. *Kui Kristus on möödumas*, nr 132

[2] Paavst Franciscus, Apostellik Ekshortatsioon *Evangelii Gaudium*, 24.09.2013, *incipit*

[3] Püha Josemaría. *Tee*, nr 833

[4] Püha Johannes Paulus II. *Jutus*, 23.03.1980, vrd Vatikani II Kirikukogu konstitutsioon *Gaudium et spes*, nr 22

[5] Rooma riituse Missa raamat. *I Pühakute tänuohvripalve*

[6] Isa Javier. *Kiri*, 28.11.2002, nr 18 kogumikus „Cartas de familia” V, nr 125. Vrd *Juhend*, 31.05.1936, nr 66

[7] Püha Josemaría. Perekondlikul koosviibimisel tehtud märkmed, 6.02.1967, *Noticias* 1967, lk 84 (AGP, biblioteca, P02)

[8] Püha Josemaría. *Jumala sõbrad*,
nr 67

[9] Püha Josemaría. *Et me näeksime,
et see oled Sina*, meditatsioon
1.04.1962, raamatus *Dialogis
Jumalaga*

[10] Püha Josemaría. *Juhend*,
8.12.1941, nr 122

[11] Vrd Püha Josemaría. *Sepikoda*,
nr 565

[12] Püha Josemaría. *Juhend*, mai
1935/14.04.1950, nr 15

[13] Paavst Franciscus, apostellik
ekshortatsioon *Evangelii Gaudium*,
24.11.2013, nr 20

[14] Püha Josemaría. *Sepikoda*, nr
565

[15] Püha Josemaría. *Kiri*,
11.03.1940, nr 55

[16] Püha Josemaría. *Kui Kristus on möödumas*, nr 30

[17] Önnis Álvaro. *Kiri*, 1.12.1985, kogumikus “Cartas de familia” I, nr 204.

[18] Püha Josemaría. *Tee*, nr 372

[19] Püha Josemaría. *Jumala sõbrad*, nr 266

[20] Vrd Paavst Franciscus.
Apostellik kiri *Misericordia et misera*,
20.11.2016, nr 10

[21] Püha Josemaría. *Instruktsioon*,
mai 1935/14.9.1950, märke 5

[22] Isa Javier. *Kiri*, 1.12.1985,
kogumikus „Cartas de familia” I, nr
204

[23] Önnis Paulus VI. Apostellik
ekshortatsioon *Evangelii nuntianti*,
8.12.1975, nr 41

[24] Paavst Franciscus. Entsüklika *Laudato si'*, 24.05.2015, nr 213

[25] Benedictus XVI. Entsüklika *Deus caritas est*, 25.12.2005, nr 17

[26] Püha Josemaría. Perekondlikul koosviibimisel tehtud märkmed, 18.06.1974, kogumikus „Catequesis en América” (1974) vol I, lk 549 (AGP, biblioteca, P04)

[27] Püha Josemaría. *Kiri*, 24.10.1942, nr 3

[28] *Ibid*, nr 70

[29] *Ibid*, nr 5

[30] *Katoliku Kiriku Katekismus*, nr 2204

[31] Püha Josemaría. *Tee*, nr 382

[32] Püha Johannes Paulus II. Apostellik ekshortatsioon *Novo millennio inuente*, 6.01.2001, nr 50

[33] Püha Josemaría. *Vagu*, nr 827

[34] Vrd Jumaliku liturgia ja sakramentide distsipliini kongregatsioon. *Dekreet* 626/12/L, 10.11.2012

[35] Püha Josemaría. *Vestlused*, nr 19

[36] Püha Josemaría. *Sepikoda*, nr 11

[37] Püha Josemaría. *Tee*, nr 535

[38] *Tundide liturgia*. Issanda templisse toomise püha

[39] Püha Josemaría. *Vagu*, nr 56